

Programkonstruktion

Moment 4 Om rekursion

PK 2009/10 moment 4

Sida 1

Uppdaterad 2009-10-17

Summera godtyckligt antal tal

```
(* sumUpTo n
Type: int->int
Pre: n >= 0, n <= 7
Post: Summan av talen från 0 till n
Ex.: sumUpTo 4 = 10
      sumUpTo 0 = 0
*)
fun sumUpTo 0 = 0
    | sumUpTo 1 = 0+1
    | sumUpTo 2 = 0+1+2
    | sumUpTo 3 = 0+1+2+3
    | sumUpTo 4 = 0+1+2+3+4
    | sumUpTo 5 = 0+1+2+3+4+5
    | sumUpTo 6 = 0+1+2+3+4+5+6
    | sumUpTo 7 = 0+1+2+3+4+5+6+7
```

n>7, då?? Detta är uppenbarligen ingen framkomlig väg...

PK 2009/10 moment 4

Sida 2

Uppdaterad 2009-10-17

Analys av summeringsproblemet

- För att summa talen från 0 till n kan jag lösa det *enklare* problemet att summa från 0 till n-1 och sedan lägga till n!
 - Om n=0 kan jag direkt säga att summan är 0.
- Exempel: summa talen från 0 till 4.
- Ett enklare problem är att summa från 0 till 3.
 - Summan av det enklare problemet blir 6?
 - Lägg till 4. Nu har vi $6+4=10$ vilket är summan av talen från 0 till 4.
- Hur fick jag tag på summan av talen från 0 till 3? På samma sätt!
- Ett enklare problem är att summa från 0 till 2.
 - Summan av det enklare problemet blir 3?
 - Lägg till 3. Nu har vi $3+3=6$ vilket är summan av talen från 0 till 3.
- Etcetera...

PK 2009/10 moment 4

Sida 3

Uppdaterad 2009-10-17

Fullständigt resonemang för summeringen

Summera talen från 0 till 4.

- Ett enklare problem är att summa från 0 till 3.
- Ett enklare problem är att summa från 0 till 2.
- Ett enklare problem är att summa från 0 till 1.
- Ett enklare problem är att summa från 0 till 0.
- Summan är 0!
- Summan är $0+1 = 1$.
- Summan är $1+2 = 3$.
- Summan är $3+3 = 6$.
- Summan är $6+4=10$.

Denna metod kallas *rekursion*.

(Från latinets *recurso* – att återvända.)

PK 2009/10 moment 4

Sida 4

Uppdaterad 2009-10-17

Rekursion i ML

```
(* sumUpTo n
Type: int->int
Pre: n >= 0
Post: Summan av talen från 0 till n
Ex.: sumUpTo 4 = 10
      sumUpTo 0 = 0 *)
fun sumUpTo(0) = 0
    | sumUpTo(n) = sumUpTo(n-1)+n
      Basfall
      Rekursivt anrop
sumUpTo 4
--> sumUpTo(4-1)+4
--> sumUpTo(3)+4
.....här beräknas summan av talen från 0 till 3.....
--> 6+4
--> 10
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 5

Uppdaterad 2009-10-17

Den fullständiga beräkningen

```
fun sumUpTo(0) = 0
    | sumUpTo(n) = sumUpTo(n-1)+n
      Basfall
      Rekursivt anrop
sumUpTo 4
--> sumUpTo(4-1)+4
--> sumUpTo(3)+4
--> (sumUpTo(3-1)+3)+4
--> (sumUpTo(2)+3)+4
--> ((sumUpTo(2-1)+2)+3)+4
--> ((sumUpTo(1)+2)+3)+4
--> (((sumUpTo(1-1)+1)+2)+3)+4
--> (((sumUpTo(0)+1)+2)+3)+4
--> (((0+1)+2)+3)+4
--> ((1+2)+3)+4
--> 3+3+4
--> 6+4
--> 10
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 6

Uppdaterad 2009-10-17

Hur skall man förstå detta?

Rekursion är en variant av principen att dela upp problemet i enklare delar och sedan sätta ihop resultatet av delarna. En rekursiv funktion anropar sig själv, men problemet är ändå enklare eftersom argumenten är "mindre" (precis vad detta betyder återkommer vi till). När det rekursiva anropet är klart sätter man ihop resultatet (additionen i exemplet). Varje rekursivt anrop är som en "rysks docka".

PK 2009/10 moment 4

Sida 7

Uppdaterad 2009-10-17

Bindningar i rekursion

```
fun sumUpTo 0 = 0
| sumUpTo n = sumUpTo(n-1) + n

sumUpTo 2
--> sumUpTo(n-1)+n [n-->2]
--> sumUpTo(2-1)+n [n-->2]
--> sumUpTo 1 +n [n-->2]
--> (sumUpTo(n-1)+n [n-->1])+n [n-->2]
--> (sumUpTo(1-1)+n [n-->1])+n [n-->2]
--> (sumUpTo 0 +n [n-->1])+n [n-->2]
--> (0+n [n-->1])+n [n-->2]
--> (0+1 [n-->1])+n [n-->2]
--> (1 [n-->1])+n [n-->2]
--> 1+n [n-->2]
--> 1+2 [n-->2]
--> 3 [n-->2]
--> 3
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 8

Uppdaterad 2009-10-17

Eftervillkoret igen

En vanlig typ av fel är att skriva eftervillkoret för `sumUpTo` så här:

Post: Summan av sumUpTo på n-1, plus n.

Detta är i princip en översättning av koden till klartext som beskriver *hur* `sumUpTo` arbetar, inte *vad* den beräknar.

Tänk på att funktionsspecifikationen skall vara oberoende av programkoden!

Rätt formulering är alltså:

Post: Summan av talen från 0 till n

(Ifråga om beskrivningen av hur funktionen arbetar kan man förstås i princip förstå vad den beräknar, men ofta det kan vara mycket svårt att se.)

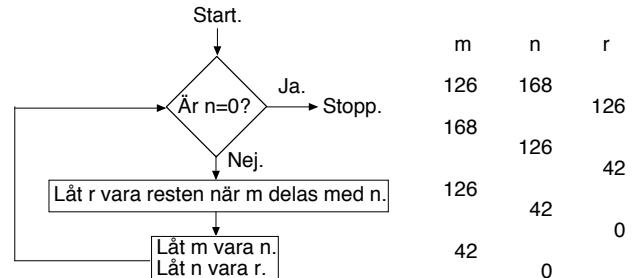
PK 2009/10 moment 4

Sida 9

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: Euklides algoritm

Största gemensamma delaren (gcd) till 126 och 168

För att beräkna gcd för m och n, lös det *enklare problemet* att beräkna gcd för n och resten vid division av m med n!

PK 2009/10 moment 4

Sida 10

Uppdaterad 2009-10-17

gcd i ML

```
(* gcd(m,n)
Type: int*int->int
Pre: m,n>=0
Post: Största gemensamma delaren till m och n
Ex.: gcd(126,168) = 42 *)
fun gcd(m,0) = m
| gcd(m,n) = gcd(n, m mod n)

gcd(126,168)
--> gcd(168,126 mod 168)
--> gcd(168,126)
--> gcd(126,168 mod 126)
--> gcd(126,42)
--> gcd(42,126 mod 42)
--> gcd(42,0)
--> 42
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 11

Uppdaterad 2009-10-17

Terminering

Hur vet man att rekursionen någonsin avslutas (*terminerar*)?

Vad *innebär* det att den inte gör det?

Inte självklart att rekursionen terminerar... felaktiga argument:

```
sumUpTo ~1
--> sumUpTo(-1-1) + ~1
--> sumUpTo(-2) + ~1
--> (sumUpTo(-2-1) + ~2) + ~1
--> (sumUpTo(-3) + ~2) + ~1
--> ....
```

Förvillkoret måste utesluta sådana argument!

...eller en liten felskrivning:

```
fun sumUpTo(0) = 0
| sumUpTo(n) = sumUpTo(n+1) + n
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 12

Uppdaterad 2009-10-17

Rekursionsvarianter

Varje rekursivt anrop måste lösa ett *enklare* fall än det föregående.
Ett tillräckligt enkelt fall måste kunna lösas *utan* rekursion.

Varje rekursivt anrop av `sumUpTo(n)` har ett *mindre* värde av n än det föregående. Fallet när $n=0$ (*basfallet*) hanteras utan rekursion. Samtidigt kan inte n bli mindre än 0.

En *rekursionsvariant* är ett heltalsuttryck sådant att:

- Det blir *mindre* för varje rekursivt anrop.
- Det *kan inte* bli mindre än något bestämt värde (normalt 0).
- För *denna* bestämda värde (och ev. andra) lösas problemet utan rekursion.

Finns en rekursionsvariant är terminering garanterad.

Rekursionsvarianten är en del av programdokumentationen!

PK 2009/10 moment 4

Sida 13

Uppdaterad 2009-10-17

Konkret tolkning av varianten

Eftersom varianten minskar med 1 (minst!) för varje rekursivt anrop och inte kan bli mindre än 0 (typiskt) så ger varianten en *gräns* för hur många rekursiva anrop som behövs.

Är varianten 10 krävs *maximalt* 10 rekursiva anrop för att beräkna funktionen. Detta ger även ett tips om hur man kan hitta varianten.

(Detta gäller vid *enkel rekursion* som är den vanligaste formen.)

Det finns funktioner där man inte (eller inte med rimlig ansträngning) kan ge en gräns för antalet rekursiva anrop men som ändå säkert terminerar. Då får man använda andra tekniker, t.ex. *välgrundade ordningar*.

Vi kommer bara i undantagsfall att se sådana funktioner i denna kurs.

PK 2009/10 moment 4

Sida 14

Uppdaterad 2009-10-17

Rekursion och matematisk induktion

Det finns ett nära förhållande mellan rekursion och induktion.

Exempel: *Bevisa* att om en rekursionsvariant finns så är terminering garanterad!

Låt $T(n)$ betyda att ett anrop av en viss funktionen med argument som har variantvärdet n terminerar. Vi vill visa att $T(n)$ gäller för varje anrop oberoende av n .

(*Röd text* använder definitionen av variant.)

Fullständig induktion över n (naturligt tal ty *varianten är inte < 0*)

Vi vet (*induktionsantagande*) att $T(n')$ för alla $n' < n$

Varje rekursivt anrop som behövs för att beräkna funktionen har **en variant n' som är mindre än n** , alltså terminerar det eftersom $T(n')$, alltså terminerar funktionen alltså $T(n)$, vilket skulle bevisas.

PK 2009/10 moment 4

Sida 15

Uppdaterad 2009-10-17

gcd terminerar

```
... Pre: m,n>=0 ...
fun gcd(m,0) = m
| gcd(m,n) = gcd(n, m mod n)
```

n är en rekursionsvariant för `gcd`.

- $m \text{ mod } n$ är alltid (definitionsmässigt) mindre än n .
- n kan inte vara mindre än 0 (eftersom förvilkoret anger att *från början* inte är mindre än 0 och $m \text{ mod } n$ inte *kan bli* mindre än 0).
- fallet $n=0$ hanteras utan rekursion.

PK 2009/10 moment 4

Sida 16

Uppdaterad 2009-10-17

Varianter på defensiv programmering

```
Alt. 1   fun sumUpTo n = if n < 0 then
           raise Domain
           else
             sumUpTo'(n)
         fun sumUpTo'(0) = 0
         | sumUpTo'(n) = sumUpTo'(n-1) + n

Alt. 2   fun sumUpTo(0) = 0
         | sumUpTo(n) = if n < 0 then
                         raise Domain
                         else
                           sumUpTo(n-1) + n

Alt. 3   fun sumUpTo(n) =  Påverkas förvilkoret i detta fall?
           if n <= 0 then
             0
           else
             sumUpTo(n-1) + n
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 17

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna uppåt till basfallet

```
(* sumRange(i,n)
Type: int*int->int
Pre: n >= i-1
Post: Summan av talen från i till n.
Ex.: sumRange(0,4) = 10
      sumRange(2,4) = 9
      sumRange(5,4) = 0 *)
(* Variant: n-i+1 *)
fun sumRange(i,n) = if i>n then
                      0
                    else
                      sumRange(i+1,n)+i;
(* sumUpTo n
Type: int->int
Pre: n >= 0
Post: Summan av talen från 0 till n
Ex.: sumUpTo 4 = 10
      sumUpTo 0 = 0 *)
fun sumUpTo n = sumRange(0,n);
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 18

Uppdaterad 2009-10-17

Undvik onödiga begränsningar

Varför förvillkor $n \geq i-1$? Varför inte $n \geq i$ eller t.o.m. $n > i$?
Varför någon alls?

`sumRange(i, n)` summerar tal från i till n .

Antalet tal är $n - i + 1$. Vad händer om antalet är 1, 0 eller -1 ?
Kan man tala om "summan" av ett tal, noll tal, -1 tal?!

Varför är basfallet i `sumRange` skrivet som det är?

```
if i>n then 0... varför inte if i>=n then i...
eller t.o.m. if i>=n+1 then i+n...
```

Man bör försöka hitta en naturlig tolkning av "summa" som är så generell som möjligt utan att krångla till programmet. Då får man ett program som är flexibelt och kan användas i många situationer.

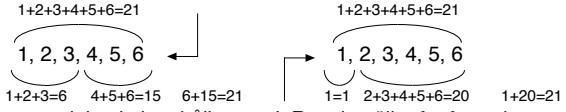
PK 2009/10 moment 4

Sida 19

Uppdaterad 2009-10-17

Tolkning av konstiga "summor"

Summerar man två delar av en talserie och adderar delsummorna får man summan av hela talserien.

Låt nu en delserie innehålla *ett* tal. Regeln gäller fortfarande om man antar att summan av *ett* tal är talet självt.

Låt en delserie vara tom – dvs innehålla noll tal. Regeln gäller fortfarande om man antar att summan av *noll* tal är 0.

En talserie bestäms av sitt första och sista tal. En serie med noll tal får ett "sista" tal (n) som är ett mindre än det "första" talet (i). Därför bör `sumRange` kunna hantera alla fall där $n \geq i-1$.

PK 2009/10 moment 4

Sida 20

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna tecken

```
(* countChar(s,c)
  Type: string*char->int
  Pre: (ingen)
  Post: Antalet förekomster av c i s
  Ex.: countChar("Hej, du glade","#d")=2
        countChar("Hej, du glade","#q")=0
*)
(* Variant: size s *)
fun countChar("",_) = 0
| countChar(s,c) =
  countChar(String.substring(s,1,size s -1),c)
  + (if String.sub(s,0)=c then
      1
    else
      0)
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 21

Uppdaterad 2009-10-17

En annan ansats till teckenräkning

Vid rekursion över strängar är rekursionsargumentet en *delsträng*.

Delsträngen behöver inte konstrueras uttryckligen – istället kan den vara underförstådd (*implicit*) genom att använda en *position i strängen* som extra argument och göra rekursion över *positionen*.

Strängargumentet *s* ersätts av *två* argument *s* och *pos*.
s är den *ursprungliga* strängen, *pos* är positionen.

När man använder *s* får man skriva

`String.sub(s, pos)` istället för `String.sub(s, 0)`

Det rekursiva anropet har

`s` och `pos+1` istället för `String.substring(s,1,size s-1)`

Denna teknik är viktig om det är komplicerat att konstruera uttrycket i det rekursiva anropet.

PK 2009/10 moment 4

Sida 22

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna tecken på annat sätt

```
(* countChar2'(s,c,pos)
  Type: string*char*int->int
  Pre: 0<=pos<=size s
  Post: Antalet förekomster av c i s
         från och med position pos.
  Ex.: countChar2'("Hej, du glade","#d",3)=2
        countChar2'("Hej, du glade","#d",13)=0 *)
(* Variant: size s - pos *)
fun countChar2'(s,c,pos) =
  if pos >= size s then
    0
  else
    countChar2'(s,c,pos+1)
    + (if String.sub(s,pos)=c then 1 else 0)
(* countChar2(s,c)
  Type: string*char->int
  Pre: (ingen)
  Post: Antalet förekomster av c i s
  Ex.: countChar2("Hej, du glade","#d")=2
        countChar2("Hej, du glade","#q")=0 *)
fun countChar2(s,c) = countChar2'(s,c,0)
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 23

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna tecken baklänges

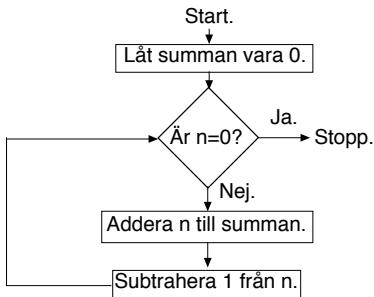
```
(* countChar3'(s,c,pos)
  Type: string*char*int->int
  Pre: 0<=pos<=size s
  Post: Antalet förekomster av c i s före position pos.
  Ex.: countChar3'("Hej, du glade","#d",7)=1
        countChar3'("Hej, du glade","#d",3)=0 *)
(* Variant: pos *)
fun countChar3'(s,c,0) = 0
| countChar3'(s,c,pos) =
  countChar3'(s,c,pos-1)
  + (if String.sub(s,pos-1)=c then 1 else 0);
(* countChar3(s,c)
  Type: string*char->int
  Pre: (ingen)
  Post: Antalet förekomster av c i s
  Ex.: countChar3("Hej, du glade","#d")=2
        countChar3("Hej, du glade","#q")=0 *)
fun countChar3(s,c) = countChar3'(s,c,size s);
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 24

Uppdaterad 2009-10-17

En annan analys av summeringsproblemet

Konstruktionen kallas för en *loop*.

(Det spelar ingen roll om vi adderar $n+...+0$ eller $0+...+n$)

PK 2009/10 moment 4

Sida 25

Uppdaterad 2009-10-17

Iteration i ML

```

fun sumUpTo n = sumUpToAux(n, 0)
fun sumUpToAux(0, sum) = sum
| sumUpToAux(n, sum) = sumUpToAux(n-1, sum+n)
  
```

Basfall

Rekursivt anrop

En hjälpfunktion `sumUpToAux` implementerar loopen. Tekniken kallas *iteration* (*svansrekursion*) och är ett specialfall av rekursion. Argumentet `sum` kallas för *ackumulator*.

Obs att nya värden för `n` och `sum` beräknas *samtidigt*.

```

sumUpTo 2
--> sumUpToAux(2, 0)
--> sumUpToAux(2-1, 0+2)
--> sumUpToAux(1, 2)
--> sumUpToAux(1-1, 2+1)
--> sumUpToAux(0, 3)
--> 3
  
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 26

Uppdaterad 2009-10-17

Bindningar i iteration

```

fun sumUpToAux(0, sum) = sum
| sumUpToAux(n, sum) = sumUpToAux(n-1, sum+n)

sumUpToAux(2, 0)
--> sumUpToAux(n-1, sum+n) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(2-1, sum+n) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(1, sum+n) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(1, 0+n) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(1, 0+2) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(1, 2) [n-->2, sum-->0]
--> sumUpToAux(n-1, sum+n) [n-->1, sum-->2]
  [n-->2, sum-->0] skuggas bort helt...
--> sumUpToAux(1-1, sum+n) [n-->1, sum-->2]
--> sumUpToAux(0, sum+n) [n-->1, sum-->2]
--> sumUpToAux(0, 2+n) [n-->1, sum-->2]
--> sumUpToAux(0, 2+1) [n-->1, sum-->2]
--> sumUpToAux(0, 3) [n-->1, sum-->2]
--> 3
  
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 27

Uppdaterad 2009-10-17

Funktionsspecifikationen för `sumUpToAux`

```

sumUpToAux(n, sum)
Type: int*int->int
  
```

För att rekursionen skall terminera krävs att `n` inte är mindre än 0:

Pre: `n >= 0`

Man kan inte kräva `sum=0`. Det gäller *inte* för de rekursiva anropen! Eftervillkoret är *inte* att `sumUpToAux` "summerar talen 0 till `n`". Så är den avsedd att *användas* – men det är inte vad den *faktiskt* gör.

Post: Summan av `sum` och talen från 0 till `n`.

Exempel behövs också...

```

Ex.: sumUpToAux(3, 0) = 6
      sumUpToAux(4, 5) = 15
      sumUpToAux(0, 2) = 2
  
```

Rekursionsvarianten anges som del av programdokumentationen.

Variant: `n`

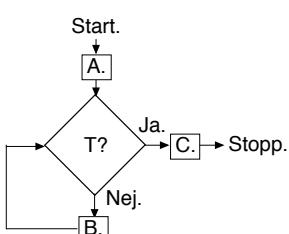
PK 2009/10 moment 4

Sida 28

Uppdaterad 2009-10-17

Kodningsmönster för iteration

Flödesschema för funktionen `foo`: Kod för funktionen `foo`:


```

fun foo x = fooAux A
fun fooAux x =
  if T then
    C
  else
    fooAux B
  
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 29

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna uppåt med iteration

```

(* sumUpToAux(n, i, sum)
Type: int*int*int->int
Pre: n >= i-1
Post: Summan av sum och talen från i till n.
Ex.: sumUpToAux(4, 0, 0) = 10
      sumUpToAux(4, 2, 1) = 10 *)
(* Variant: n-i+1 *)
fun sumUpToAux(n, i, sum)=if i>n then
  sum
else
  sumUpToAux(n, i+1, sum+i);

(* sumUpTo n
Type: int->int
Pre: n >= 0
Post: Summan av talen från 0 till n
Ex.: sumUpTo 4 = 10
      sumUpTo 0 = 0 *)
fun sumUpTo n = sumUpToAux(n, 0, 0);
  
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 30

Uppdaterad 2009-10-17

Exempel: räkna tecken med iteration

```
(* countCharAux(s,c,count)
Type: string*char*int->int
Pre: (ingen)
Post: Summan av count och antalet förekomster av c i s.
Ex.: countCharAux("Hej, du glade","#d",0)=2
      countCharAux("Hej, du glade","#q",5)=5 *)
(* Variant: size s *)
fun countCharAux("",c,count) = count
| countCharAux(s,c,count) =
  countCharAux(String.substring(s,1,size s -1), c,
              if String.sub(s,0)=c then
                count+1
              else
                count)

(* countChar(s,c)
Type: string*char->int
Pre: (ingen)
Post: Antalet förekomster av c i s
Ex.: countChar("Hej, du glade","#d")=2
      countChar("Hej, du glade","#q")=0 *)
fun countChar(s,c) = countCharAux(s,c,0);
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 31

Uppdaterad 2009-10-17

Minnesbehov

Rekursion i allmänhet behöver minne i proportion till antalet rekursiva anrop eftersom en del av beräkningen "väntar".

```
sumUpTo 2
--> sumUpTo(2-1)+2
--> sumUpTo(1)+2
--> (sumUpTo(1-1)+1)+2
--> (sumUpTo(0)+1)+2
--> (0+1)+2
--> 1+2
--> 3
```

Detta påverkar också beteendet vid icke-terminering.
Uttrycket blir hela tiden större... Minnet tar efterhand slut.

Sida 32

Uppdaterad 2009-10-17

Slut på minne vid rekursion

Även ett korrekt terminerande program kan få slut på minne om de rekursiva anropen är många och/eller kräver mycket minne.

```
(* sumDiff(n)
Type: int->int
Pre: n>=0, n är jämnt
Post: Summan av serien 0-1+2-3+4 ... n
Ex.: sumDiff(10) = 5 *)
(* Variant: n *)
fun sumDiff 0 = 0
| sumDiff n = n - (n-1) + sumDiff(n-2)

- foo 100000;
> val it = 50000 : int
- foo 100000;
! Uncaught exception:
! Out_of_memory
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 33

Uppdaterad 2009-10-17

Minnesbehov vid iteration

Iteration har konstant minnesåtgång.

```
fun sumUpTo n = sumUpToAux(n,0)
fun sumUpToAux(0,sum) = sum
| sumUpToAux(n,sum) = sumUpToAux(n-1,sum+n)

sumUpTo 2
--> sumUpToAux(2,0)
--> sumUpToAux(2-1,0+2)
--> sumUpToAux(1,2)
--> sumUpToAux(1-1,2+1)
--> sumUpToAux(0,3)
--> 3
```

Minnet kan aldrig ta slut (inte pga rekursionen i alla fall) – även om rekursionen inte terminerar.

Sida 34

Uppdaterad 2009-10-17

Beräkningsordning i rekursion

foo och foo' plockar isär en sträng men sätter genast ihop den igen.

```
fun fooAux("",ack) = ack
| fooAux(s,ack) =
  fooAux(String.substring(s,1,size s -1),
        String.substring(s,0,1) ^ ack)
fun foo s = fooAux(s,"")

fun foo' "" = ""
| foo' s = String.substring(s,0,1) ^
  foo'(String.substring(s,1,size s -1))

foo("abc") = "cba"
foo'("abc") = "abc"
```

Användning av ackumulator ger annan ordning i resultatet!

PK 2009/10 moment 4

Sida 35

Uppdaterad 2009-10-17

Flera basfall

Vänd på tecknen i en sträng! Problemuppdelning:

- Byt plats på första och sista tecknet
- Byt plats på tecknen emellan

Vad händer om strängen har jämnt antal tecken? Udda?

Två basfall – för variantvärdet 0 resp. 1.

```
(* Variant: size s *)
fun revString "" = ""
| revString s =
  if size s = 1 then
    s
  else
    String.substring(s,size s -1,1) ^
    revString(String.substring(s,1,size s-2)) ^
    String.substring(s,0,1)
```

PK 2009/10 moment 4

Sida 36

Uppdaterad 2009-10-17

Vanliga fel i algoritmbeskrivningar

Rekursion handlar om upprepning. Beskrivningar av algoritmer med upprepning måste man göras extra noga – speciellt med syftningar.

Felaktig algoritmbeskrivning för funktionen `sumUpToAux`:

1. Sätt summan till 0 . Börja med talet $i = 0$.
2. Addera talet till summan
3. Upprepa steg 2 med nästa tal tills talet = n.

- Vad syftar ”talet” på i steg 2 och 3?
- Vad är ”nästa tal” i steg 3? Antagligen $i+1$, men samma uttrycks-sätt kan betyda att gå till nästa tal i en *följd* av olika tal.
- Hur förstår man att steg 2 måste upprepas *om och om igen*?
- Hur förstår man att i steg 3 måste i ökas med 1 i varje upprepning?
- Något måste ändras i steg 2 när det upprepas. Vad?
- Var finns resultatet när algoritmen avslutas?

PK 2009/10 moment 4

Sida 37

Uppdaterad 2009-10-17

Bättre algoritmbeskrivning

Felaktig algoritmbeskrivning för funktionen `sumUpToAux`.

1. Sätt summan till 0 . Börja med talet $i = 0$.
2. Addera talet till summan
3. Upprepa steg 2 med nästa tal tills talet = n.

Riktig algoritmbeskrivning för funktionen `sumUpToAux`.

1. Sätt summan till 0 och i till 0.
2. Är $i > n$? I så fall stoppa, summan är resultatet.
3. Addera talet i till summan.
4. Addera 1 till i .
5. Gå till steg 2.

PK 2009/10 moment 4

Sida 38

Uppdaterad 2009-10-17

Testning av rekursion

Grundprinciperna gäller:

- *All* kod.
- *Gränsfall* (inklusive *trivia* fall)
- *Typiska* (icke-trivia) fall som täcker *hela specifikationen*

Gränsfall är t.ex. vid testning av `sumRange`:

- inga tal / ett tal / två tal (kanske)

...vid testning av `revString`:

- tom sträng / sträng med ett tecken / sträng med två tecken / sträng med tre tecken (kanske)

...vid testning av `countChar`:

- tom sträng / sträng med ett tecken / längre sträng med 0, 1 resp. 2 tecken som stämmer / tecken som (inte) stämmer på plats 0 resp. 1 i strängen...

PK 2009/10 moment 4

Sida 39

Uppdaterad 2009-10-17